

[Svend Auken]

våbnene en stadig mindre rolle og komme væk fra førstebrug af kernevåben.

En imødekomende reaktion fra regeringen på disse to for os helt centrale områder vil være et vigtigt bidrag til, at der igen kommer samklang mellem befolkningens og Danmarks officielle udenrigspolitik, og det er ingen skade til.

Til gengæld mener vi, det ville være et forkert signal, hvis Danmark i den aktuelle situation øgede sit eget forsvarsbudget. Vi fastholder derfor en nulløsning for forsvaret og afventer en indbydelse til og en igangsættelse af forhandlinger om et nyt forsvarsforlig, og vi ser gerne, hvis det er realistisk, at kredsen af forligspartier udvides.

Når vi ser på den hjemlige situation, er den tragiske baggrund, vi diskuterer på i dag, udsigten til et arbejdsløshedstal, der vil nærme sig de 300.000 i løbet af et år til halvandet, og en udsigt til, at gælden vil overstige 300 mia. kr. Der er derfor behov for en meget stram økonomisk politik, der omfatter alle grupper af indkomstagere i vort samfund, men det er vigtigt, at denne politik bliver retfærdig, og at befolkningen oplever den som retfærdig. Derfor hører kravet om større social retfærdighed og ønsket om eller nødvendigheden af at føre en stram økonomisk politik uløseligt sammen.

Vi socialdemokrater har allerede fremsat forslag om en regulering af efterløns- og dagpengesatser med 10 pct. Vi har stillet forslag om 2 mia. kr. mere til pensionisterne i vort samfund, ikke alene for at forbedre de almindelige pensioner, men også for at fremskynde lønsningen af de såkaldte samspilsproblemer. De pensionister, der har små ekstraindtægter, skal ikke straffes. Der er også behov for, at vi ser på samordningsfradraget for tjenestemænd.

Vi ønsker, at socialindkomsten i den gamle skikkelse bliver lavet om, måske helt afskaffet, efter at skattereformen er gennemført.

Vi har fremsat forslag om, at straffeforanstaltningerne over for kommunerne bliver fjernet. Derved bliver der flere penge i lokalområderne til at imødegå den stigende arbejdsløshed, og det bliver også muligt at undgå de ofte meget barske nedskæringer.

Vi fremsætter forslag om, at kvoten for almennyttigt boligbyggeri bliver hævet til 12.000 boliger om året. Det gør vi, fordi der er behov for boliger – mange mennesker kan ikke få en

bolig i vort samfund – men vi gør det også, fordi der er arbejdsløshed og udsigt til stigende arbejdsløshed inden for hele boligbyggeriområdet. Vi mener i øvrigt også, at en sådan beslutning i Folketinget ville markere det glædelige skifte, der er sket på boligministerposten efter regeringsskiftet.

Så foreslår vi 2 mia. kr. mere til uddannelses- og arbejdsmarkedsforanstaltninger. Vi mener, det er en pinefuld sandhed om situationen i dag, at vi med udsigt til en stærkt stigende arbejdsløshed, hvorom der jo desværre ikke er uenighed mellem nogen – alle regner med, at arbejdsløsheden vil stige dramatisk – i det danske samfund møder denne situation næsten tomhændet. Vi har brug for langt flere initiativer end dem, der kan tages for de 2 mia. kr., og derfor er der behov for nytænkning.

Vi har allerede lagt op til, hvad vi mener der skal gøres: flere penge til arbejdsmarkedsuddannelserne, igangsættelse af betalt frihed til uddannelse, jobskabelse og en ny ungdomsgaranti for de unge i stedet for den, som den borgerlige blok desværre meget kortsynet afskaffede i sin tid.

Vi har også stillet forslag om 1 mia. kr. mere til en aktiv erhvervs-, teknologi-, forsknings- og eksportindsats. I det beslutningsforslag, vi har fremsat, har vi givet mange ideer, men vi er selvfølgelig åbne også over for andres ideer om, hvordan disse penge kan bruges.

Alt i alt vil en fuld gennemførelse af de socialdemokratiske forslag betyde merudgifter på 7-8 mia. kr., og vi lægger stor vægt på, at disse finansieres bl.a. gennem en omsætningsafgift på handel med obligationer og pantebreve, en afgift, der skal udformes sådan, at den ikke belaster renteniveauet og ikke bliver højere, end at den kan fungere inden for det nuværende marked. Vi tror, at denne afgift kommer igennem til trods for alt det, vi hører fra borgerlig side. Alle kan jo huske, hvordan det gik med realrenteafgiften i sin tid.

Der er en markant forskel på denne holdning og så regeringens indstilling, idet regeringen fremsætter det ene budgetforringende forslag efter det andet uden at anvise dækning. Vi tror, den tid er forbi, hvor man kan gøre dette, som det skete under tidligere socialdemokratiske regeringer, og som det nu også i høj grad sker under den borgerlige regering.